

Hirdetések

1. Ma van **plébániatemplomunk búcsúját**. Ezen a napon **teljes búcsút** nyerhetnek azok a hívek, akik a Templomot áhítattal meglátogatják, elmondanak ott egy Miatyánkot és egy Hiszekegyet.

2. Szeretettel várjuk az egyházközség fiataljait a plébániai csoportokba: **keddenként 3-tól a Szent László fiúkör, péntekenként 3-tól a Szent Teréz lánykör**, illetve **este 6-tól a nagyifi** találkozik. **Vasárnaponként 9-től a ministráns foglalkozás** tartunk.

3. **Hétfőn délután 3-kor bibliakör, szerdán este fél 7-kor felnőtt katekézis, csütörtökön fél 8-kor kezdő katekumen alkalom** lesz.

4. Azon felső fiatalok részére, akik a Szent Kereszt Iskolába járnak, és nincsenek megkeresztelve vagy nem voltak még elsőáldozók, **katekézis indul** Szilvi néni vezetésével az iskolában **hétfőnként 3 órától a 4-es teremben**.

5. Liturgikus ünnepek a héten: hétfőn *Szent András és koreai vértanútársaira*, csütörtökön *Pietrelcinai Szent Pió áldozópapra* emlékezünk. Kedden *Szent Máté apostolt*, pénteken *Szent Gellért püspököt* ünnepeljük.

Áldozás utáni imádság gyermekeknek

Hozzám jöttél, Jézus, ég és föld Királya,
Kicsiny gyermekednek szegényes házába.
Hódolva borulok lábaid elébe,
Hittel imádással áldásodat kérve.

Köszönöm Jézusom, hogy az enyém lettél,
Kérlek, hogy szívemben örök lakást vegyél.
Maradj mindig nálam, ne hagyd már el soha,
Szeretlek, kincsem nincs, szívem adom oda. Ámen.

Hivatali idő: hétfőtől csütörtökig 9-13 óra között, pénteken 13-17 óra között.

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI
KATOLIKUSOK HETI ÉRTESÍTŐJE

2021. szeptember 19. XIV. évf. 25. szám

CEGLÉD RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

Cím: 2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. Tel: +36-53-311-144

Számlaszám: BB 10103812-08250137-00000000

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

TEMLOMBAN: **SZENT KERESZT FELMAGASZTALÁSA**
TEMLOMON KÍVÜL: **ÉVKÖZI 25. VASÁRNAP**

A válaszos zsoltár válasza:

Templomban: El ne feledjétek, * Urunknak nagy tetteit!

Templomon kívül: Isten megsegít, * az Úr oltalmazója életemnek.

„Megalázta magát és engedelmeskedett mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig.” (Fil 2,8) Jézus nem hátrált meg, nem adta fel. Az Úr felmagasztalása kereszthalála után történt. Szeretném kiemelni Jézus kitartását, végsőkig tartó állhatatosságát! Nehéz megérteni, átérezni, mekkora végtelen áldozatot jelentett ez Jézus számára. Segíthet kicsit belehelyezkedni a helyzetébe, ha felelevenítjük Szent Mónika csodálatraméltó helytállását. Mónika húsz évesen ment férjhez a még pogány Patrícushoz. Sokat fáradozott azon, hogy megnyerje őt Krisztusnak, ám ő hosszú ideig teljesen érzéketlen maradt a vallás iránt, hűtlenségei és féktelen dühkitörései pedig Kálváriává tették a házasságukat. Mónika türelemmel hordozta ezt a keresztet, Patrícus pedig fokozatosan megszelídült, tizenhét év után pedig katekumen lett, és a halálos ágyán megkeresztelkedett. Alig tért meg Patrícus, Mónika legidősebb fia, Ágoston teljes erkölcsi züllésnek indult, később pedig még keresztény hitét is megtagadta, csatlakozott a manicheusok szektájához. A szentéletű anyát fia rendezetlen élete és boldogtalansága még jobban keresztre feszítette, mint férje istentelen és kicsapongó élete. Rendíthetetlen hite és fia iránti erős szeretete azonban nem

engedte, hogy kétségbeessen. Addig ostromolta az eget, míg végül fia is megtért, és megkeresztelkedett. Tizenhét év után hazatért a tékozló fiú. Szent Mónika története segít valamit megsejteni abból, mit jelent az, hogy Krisztus engedelmes volt a halálig, mégpedig a kereszthalálig. Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepe mélyítse el bennünk a meggyőződést, hogy Isten szemében annyira értékesek vagyunk, hogy irántunk való szeretetből semmiféle áldozattól sem retten vissza! Szítsa fel az Úr bennünk a vágyat, hogy mélyebben megismerjük végtelen, irgalmas szeretetét!

Élménybeszámoló a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusról (1. rész)

A NEK-ről rengeteg híradás volt, ezért én itt nem tényszerű összefoglalót írok, hanem szubjektív beszámolót. A nyitómise lélekemelő volt: Budapest szívében imádhattuk az eucharisztikus Urat. Több tízezer ember tett tanúságot jelenlétével Krisztusról. A rengeteg fiatal – köztük az 1200 elsőáldozó – megtapasztalhatta, hogy az Egyház fiatal, az Egyház él, és (végre!) részt vehettek egy olyan misén, ahol az arcok lelkesedést, derűt és (néhol) átszellemültséget tükröztek. Mindezt családias légkörben, ragyogó napsütésben. A déli krónika meteorológusa mondta hétfőn, hogy egy (anti?)ciklon telepedett le Magyarországtól délre, amelyik védi az országot a fronthatásoktól, emiatt egész héten meleg lesz. Mintha a Szűzanya ránk terítette volna a palástját, hogy jóidőben tudjuk ünnepelni a Kongresszust.

A Hungexpon (is) nyilvánvalóvá vált az, hogy mennyire igényesen lett megszervezve a NEK eseménysorozata. Az ott elhangzott tanítások pedig arról tanúskodtak, hogy a katolikus egyháznak nemcsak nagy múltja, hanem jövője is van. Különösen a tanúságtételeken sütött át, hogy Krisztusnak van üzenete a mai kor emberének is. Nála valóban ott vannak az örök élet igéi, ami a mai fiatalokat is képes megszólítani. A Hungexpo a találkozásokról is szóltak, hiszen az ember lépten-nyomon belebotlott ismerősökbe, akiket akár évek-évtizedek óta nem látott.

A város több pontján felállított missziós színpadok színes programjába is betekintésem nyílhatott, amikor szerdán kilátogattam a Széll Kálmán térre. Volt ott bábozás, dicsőítés, tanúságtétel, egy evangelizációs program ismertetése, majd Damian Stayne gyógyító alkalma. Ez utóbbin az

egyik legszebb pillanat az volt, amikor a színpad mellett szolgálatot teljesítő biztonsági őr meggyógyult, súlyos ízületi problémái szinte teljesen elmúltak. Ő nem volt hívő ember, nem is az esemény miatt ment ki a térre, de ott volt, és „az asztról lehulló kegyelmi morzsákból” ő is részesült. Mintha beteljesedtek volna Izajás próféta szavai: „megtalálnak engem, akik nem kerestek, és kinyilvánítottam magam azoknak, akik nem kutattak utánam” (Iz 65,1). A dicsőítés alatt nyilallt belém a felismerés, hogy azon a téren magasztaljuk az Urat, ahol diákként nap mint nap keresztülhaladtam. Fantasztikus érzés volt visszatérni fiatalkorom színhelyére, és beimádkozni ezt a régen annyira lerobbant helyet.

A hét eseményeinek csúcspontja számomra a fáklyás körmenet volt, hihetetlen érzés volt ott lenni a hömpölygő tömegben, aminek eleje már megérkezett a Hősök tere, a vége meg rá se fordult még az Andrássy útra. Az Oltáriszentség felmagasztalásának pillanata volt ez. Budapest utcáit beimádkozta a hatalmas tömeg, megszentelte az Úrjézus jelenléte! A végén pedig együtt énekelte (több?) százezer ember, hogy „Magyarországról, édes hazánkról, ne felejtsd el, szegény magyarokról”. Lehetséges-e, hogy ne hallgatná meg Isten a hozzá felsíró nép imáját?

A pápai mise fizikailag nagy próbatétel, a tömeg és a csoport menedzselése miatt stresszes esemény volt számomra. Amikor azonban az óriás kivetítőkön megjelent a pápa alakja, leesett a tantusz, hogy a Szentatya itt van Budapesten. Megható volt, amikor magyarul szólalt meg, magyar szenteket említett – később olvastam, hogy egyik beszédében a Lánchídról és Radnóti-ról is beszélt. Csodálatos volt azt érezni, hogy Magyarország az egyház figyelmének középpontjába került. Közben a különböző nemzetek, városok, iskolák, közösségek sapkákon, pólókon, táblákon és zászlókon hirdették magukat. Jó érzés volt tartozni valahová – egy ilyen tömegeseményen mintha megerősödne a saját identitásunk, saját közösségünkhöz tartozásunkat –, és azt is fantasztikus volt látni, hogy mennyire színes, gazdag az Egyház, hogy a legkülönbözőbb karizmák, közösségek és szolgálatok is megtalálhatják benne a helyüket. *(Tamás atya)*

Ha szeretnéd Te is megosztani a NEK-es élményeidet, küldd el a fejeregyhazi.tamas@vaciegyhazmegye.hu címre.